

„Lucruri și mai surprinzătoare”

19 iunie 2004

Gili Cârstea

Deși solia lor era doar „începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul,” A.T. Jones și E.J. Waggoner au avut și ei scilipiri ale acestei slave. Ei au știut că biserica urmează să primească multă lumină din lege și din evanghelia neprihănirii. Știau că solia finală va fi de o natură și mai spectaculoasă, iar Jones nu se sfia să o spună deschis bisericii:

„Vor veni lucruri care vor fi mai surprinzătoare decât cele de la Minneapolis, mai surprinzătoare decât tot ce am văzut noi până acum. Și, frații mei, ni se va cere să primim și să predicăm acel adevăr. Dar dacă noi nu avem fiecare fibră a acelui spirit smulsă din inima noastră, vom trata solia și solul prin care va fi trimisă ea la fel cum spune Dumnezeu că am tratat cealaltă solie” (A.T. Jones, General Conference Bulletin 1893, Sermon 9).

Deși atunci lumina despre caracterul lui Dumnezeu nu reușea să se contureze încă, Waggoner a înțeles nuanța principală care urma să se desprindă din solia lor. El a reușit să vadă că legea nu este altceva decât o transcriere a caracterului lui Dumnezeu, lucru pe care astăzi biserica nu reușește să-l aprecieze la justa valoare. Iată ce scria el la un an după Minneapolis:

„Cel neprihănit va trăi prin credință” (Romani 1:17). Această afirmație este sinteza concepției apostolului despre evanghelie. Evanghelia este puterea lui Dumnezeu pentru mântuire, dar numai pentru „oricine crede.” În ea este descoperită neprihănirea lui Dumnezeu. Neprihănirea lui Dumnezeu este legea desăvârșită a lui Dumnezeu, care nu este altceva decât o transcriere a voinței Sale sfinte. Orice nelegiuire este păcat, sau călcarea legii. Evanghelia este remediul lui Dumnezeu pentru păcat; prin urmare, lucrarea ei trebuie să-l aducă pe om în armonie cu legea – să producă apariția lucrărilor legii neprihănite în viețile lor. Dar aceasta este o lucrare care se face complet prin credință – neprihănirea lui Dumnezeu este descoperită din credință la credință – credință la început și credință la sfârșit – după cum este scris: „Cel neprihănit va trăi prin credință” (E.J. Waggoner, Signs of the Times, 25 martie 1889).

Dacă solia lor ar fi fost prețuită și tratată cu respectul cuvenit unei solii din partea lui Dumnezeu, înțelegerea faptului că legea este o transcriere a caracterului lui Dumnezeu ar fi lansat imediat biserica în pregătirea febrilă pentru ziua ispășirii finale. Un popor cu legea în inimă ar fi fost imediat capabil să prezinte lumii adevărul despre natura păcatului, în special motivul pentru consecința naturală a acestuia, moartea veșnică. Ei ar fi clarificat ultimul element obscur din marea controversă, iar caracterul lui Dumnezeu ar fi fost justificat.

Da, au venit și continuă să vină „lucruri și mai surprinzătoare” decât am știut noi. Spiritul rebeliunii de la Minneapolis este printre noi mai sănătos decât oricând. „Fibra” cu pricina nu a fost smulsă din inimile noastre, iar soliiile din partea lui Dumnezeu continuă să fie tratate cu

dispreț. Și aceasta, în ciuda avertizării cât se poate de clare: „Solia îngerului al treilea nu va fi înțeleasă. Lumina care va lumina tot pământul cu slava ei va fi numită lumină falsă de cei care refuză să înainteze în slava ei crescândă” (Ellen G. White, Review and Herald, 27 mai 1890).

***